

ga се nokpuяm с мулч или листа, koumo ga се затиснат върху растенията с листа папрат или иглолистни клонки. След kamo температурите се nokaчат трайно над нулата, тези покрития се махат. Розите, които не понасят ниски температури, трябва да се зазимяват. Особено чувствителни са чайно-хибридните сортове. Катерливите рози не се зазимяват, тъй като са студоустойчиви. Зазимяването на розите се прави към края на октомвриначалото на ноември. Чайно-хибридните и ниските рози се изрязват първо на височина 30 см. Покриват се с почва на купчина около всяко растение, висока 20-30 см. Ако зимата е много студена или безснежна, могат да се поставят допълнителни затоплящи материали върху купчината като сухи листа, борови клонки, прегорял оборски тор. При високостъблените рози (със стъбла например 1.50-1.80 м), стъблото, както и короната, трябва да се обвие с някакъв по-плътен плат или зебло. Ако розата е с повече стъбла, първо трябва всички стъбла да се приберат и завържат. Отгоре короната се покрива с перфориран найлон, зебло или амбалажна хартия, за да може да влиза въздух. Изолацията може и да се направи, като растението се обвие със стръкове дълга слама, тръстика, папур или борови клонки, овързани около стъблата на розата. Предполага се, че през октомври вече сме зазимили тревата, но ako есента е особено мека и приятна, това може да стане и в началото на ноември. Зазимяването означава да се спре косенето и да се остави тревата с височина около 7 см. Тя не бива qa e прекалено ниска, за qa не измръзне. Тревата, храстите, дърветата и многогодишните цветя е добре да се наторят с комбиниран NPK mop. Това помага за повишаване устойчивостта на растенията срещу измръзване. Също така е хубаво на две-четири години растенията (но не тревата) да се подхранват с прегорял оборски тор, тъй като освен че е богат на хранителни вещества, той подобрява и структурата на почвата. Снежната покривка е много полезна за растенията. Тя не позволява температурата на почвата да падне под 0 градуса, въпреки че въздушната може да е по-ниска. Но когато слоят сняг е дебел, се препоръчва да се изчисти, тъй като ако се задържи върху тях по-дълго, може да повреди живите плетове или клонките на вечнозелените растения. Клонките на иглолистните дървета (смърчове, ели) се препоръчва периодично да се изтупват от навалелия сняг, за да не натежат и да се счупят. Короните на храсти, koumo са оформени елипсовидно, не са maka застрашени, защото формата им не позволява на снега да се натрупва върху тях. Някои растения, като тучme и юките, трябва да се овържат с въже или да им се сложат специално предназначени за това мрежи. Целта е да се приберат короните им и по този начин да се предпазят от изпочупване от натрупан през зимните месеци сняг. А ако все още нямаме граquна и есента е нормална и мека, можем qa си направим такава през ноември. Обикновено есенното засаждане се прави от края на септември-началото на октомври до началото на декември. То е особено подходящо за райони с продължителна и топла есен, с мека зима и с рано настъпваща пролет. По принцип растенията, които използваме в градината, трябва да са съобразени с климата на съответното място. Да се опитваме да отглеждаме топлолюбиви растения на студен климат е трудоемко и често разочароващо.

